

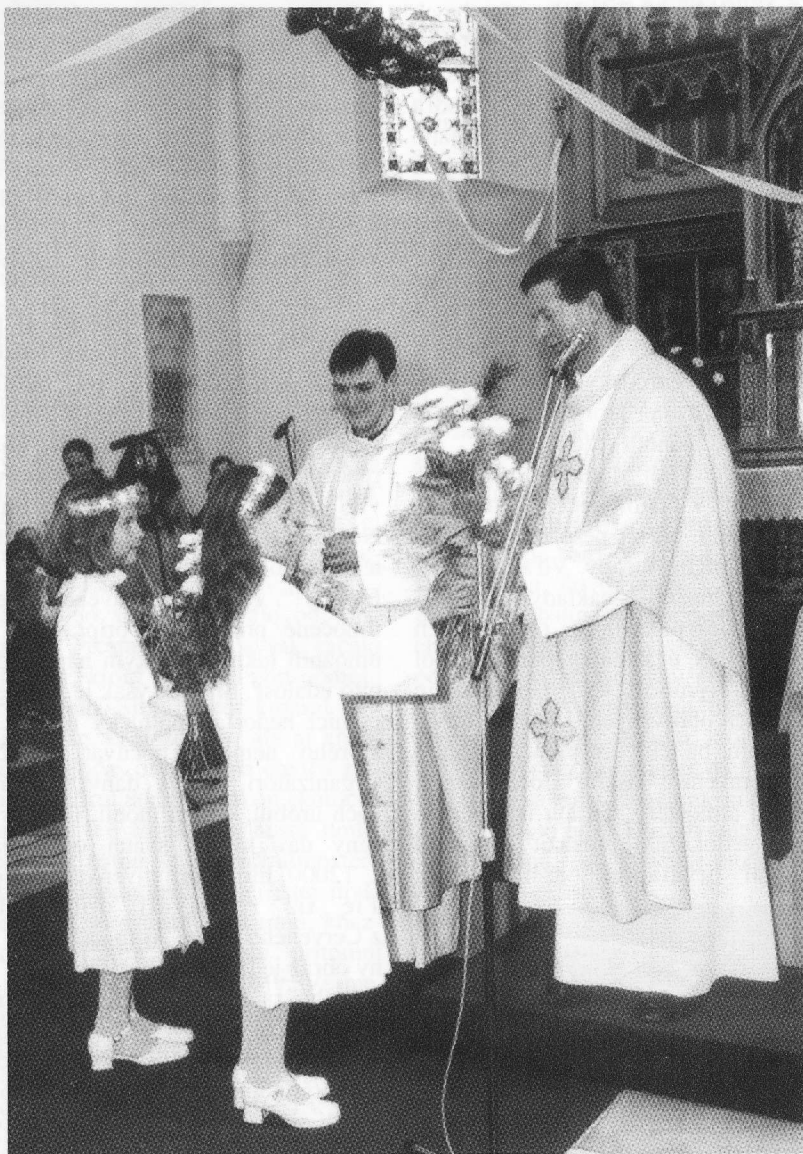

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XII.

ČÍSLO 6

JÚN 2004

Mariazell - Rozhovor s manželmi - O adopcii
Sviatosť birmovania - 80 rokov skautingu

KRISTUS, NÁDEJ EURÓPY

SVEDECTVÁ Z PÚTE DO MARIAZELLU

Táto púť bola završením Stredoeurópskych katolíckych dní. Už vyše dvoch rokov sa pútnické mesto Mariazell chystalo privítať obrovské množstvo pútnikov. Žiaľ, všetko nevyšlo podľa predstáv. Dokonale pripravené podujatie prihnalo do extrémnych situácií najmä počasie. Letisko sa zrazu premenilo na bahennú kašu a prejsť suchou nohou na druhý koniec bolo doslovné umenie. Púť by však bez tejto ohromnej obety všetkých zúčastnených pútnikov nebola taká úžasná. Približne stotisíc veriacich z ôsmich stredoeurópskych krajín vytvorilo celistvý zástup, ktorý mocne odolával a dokázal jednotu srdca.

6000 mladých ľudí Mariazell privítal na celý víkend. V piatok večer sa autobusmi, bicyklami, ale aj pešo schádzali zo všetkých končín Európy. Vďaka solidarite organizátorov sa náklady na všetko zabezpečenie pokryli z rôznorodých zdrojov, a tak účastnícky poplatok bol skutočne symbolický. Ubytovanie v pätnástich obrovských stanoch, strava, pitný režim, balíčky pre pútnika, všetko bolo pripravené s láskou a očakávaním príjemnej atmosféry. Tú ani nepríjemné počasie nedokázalo prekaziť. Program sa začal otváracím ceremoniálom

v bazilike. Už tu sa ukázalo, ako ľahko si môžu rozličné národy porozumieť. Pri predstavovaní jednotlivých krajín panovala priateľská domáca pohoda. Baziliku naplnil spev, tanec, vrúcne slová i úpenlivá modlitba. Po eucharistickom požehnaní neostalo nič iné, ako začať zuby a v spacáku prečkať vlhkosť a chlad alpského večera. Tí, ktorí si pristali, mohli sa zúčastniť celonočnej adorácie.

Neprívetivé počasie panovalo aj počas soboty. Zo všetkých koncov letiska sa tlačili obrovské zástupy pútnikov. O jedenástej hodine sa začala slávnostná svätá omša. Mnoho biskupov, kňazov, rehoľníkov, politikov a diplomatov slávil spolu s veriacimi bohatú liturgiu. Neustále sa témy prosieb i všetkých textov dotýkali hesla „Kristus, nádej Európy!“. Krásne pripravené projekcie, tlmočené preklady a pripravené texty umožnili takmer všetkým naplno prežiť túto udalosť. Smutné však je, že niektorí pútnici nedostali pútnický balíček, bez ktorého nemohli počúvať tlmočenie. Organizátori však v daných podmienkach urobili, čo len mohli. Celý premočený dav sa po svätej omši nasýtil z 12000 litrov pripravených polievok. Tie im rozdávali dobrovoľníci z Červeného kríža. Aj tu sa ukázal krásny obraz jednotného božieho ľudu. Vedľa seba sa chutným jedlom zohrievali v družných rozhovoroch Česi, Slováci, Maďari, Slovinci, či Chorváti. Po obede sa starší pútnici vydali na cestu domov. Mladí sa rozptýlili po celom mestečku, kde v rozmanitých miestnostiach absolvovali rôzne workshopy – teda tvorivé dielne. V obrovskom množstve výtvar-

ných, kreatívnych, hudobných a rôznych iných aktivít si tú svoju našiel niečo, čo ho zaujalo. Večerný program sa niesol v duchu spoznávania iných krajín, zvykov, tradícií a osudov národov. Na pódiu sa postupne vystriedalo osem krajín. Optimistické nálady Poliakov striedali trpké spomienky na nedávne udalosti Bosny a Hercegoviny. Program teda nebol len zábavný, ale prinútil snáď každého v hĺbke srdca považovať aj nad neuhmi, ktoré trápia ľudí vzdialených možno len pár kilometrov.

Nedelné ráno sa trochu líšilo od toho sobotného. Prestalo pršať, avšak začalo snežiť. Dav, ktorý sa zišiel pod pódium vyzeral zúfalo. Silný vietor kmásal nielen pršiplášte, či dáždniky, ale aj kňazské rúcha. Počas omše sa na chvíľu zjavilo aj slniečko, takže napokon skutočne chýbalo asi len tornádo a hustá hmla. Ani napriek tomu sa družná atmosféra nevytratila. Zjednotení na tej istej myšlienke spolu so svojimi biskupmi, kňazmi a rehoľníkmi, obetovali prítomní tieto utrpenia na rôzne úmysly. Verme, že prinesené obety budú pre celú strednú Európu požehnaním.

Autobusy sa vracali po kľukatých cestách opäť k domovom. Každý si v srdci niesol nielen krásne zážitky, ale aj pečať obety. Ved' vydržať Mariazell by sa dalo prirovnať k vojenským cvičeniam. Príjemná atmosféra, blahobyť

a priateľskosť organizátorov ale aj tak ostanú navždy v myšliach všetkých pútnikov.

Text a foto: Alojz Vlčko

Svedectvá:

B. A. :

Aj pre mňa bude Mariazell niečím nezabudnuteľným. Predstavovala som si, ako si kľaknem v Bazilike Panny Márie v Mariazelli, vybalím batoh prosieb i poďakovaní, a tak v teplučkej idyle, všetko Panne Márii odovzdám. Všetučko bolo inak. Rozplakaná obloha, zima, neľútostné počasie sa drali mne i spolu-pútnikom do kostí. Mnohí sme precitli a pri ratovaní seba sme zabudli na to, že Boh je s nami aj v tej plúšti, že nás Mária neopúšťa. Ani tie prosby za rodiny sme tam nepredložili. A takí sme vlastne stále. Až teraz si uvedomujem, že nás Matka pohladila svojou láskou a neochorela som. V tichu kladím otázku: „Mama, čo to bolo?“ Náš búrlivý život plný bahna a neodpustenia? Strachu a neistoty? I obavy o seba? Balíček odmeny pre prípad, aby sme nezmokli sa nekonal. Asi to takto bude raz pri poslednom súde. Nevie, ktorú stránku Svätého písma by sme si mali zopakovať a tam sa nájsť. Inak sme si to vysnili a ono to bolo ináč. Dostali sme spravodlivú odmenu. Ani k svätej omši sme sa

nepriblížili, Eucharistiu neprijali, srdce nás bolelo a zamýšľam sa nad sebou až doma. Išli sme na svadbu a lampy sme nemali pripravené. Pane, odpusti nám to. Alebo možno mám poďakovať, Mama Mária, za tento vstup do Európy.

Mária:

Dostala som sa do Mariazellu za veľkej túžby navštíviť Pannu Máriu ďaleko od našej vlasti v prekrásnom tichom prostredí Mariazellu. Chcela som poprosiť a poďakovať za svoje dcéry, synov, za ťa, manžela, chorého otca, brata a mnohých ďalších. Nebudem popisovať útrapy púte, s tými vždy rátam. V živote som nezažila toľko dažďových kvapiek pohromade. To ich snád' vyslala Panna Mária na nás pre očistu. Topánky sa nám borili hlboko v blate celý čas. Čakali sme na nejaký zázrak. Buď prestane pršať, alebo nás niekde prichýlia na spiatocnej ceste peši. Bolo to veľmi veľa kilometrov. Zázrak sa udial, nenachladla som. A nám sa otvoril nový pohľad srdca. Navyše mi padla plná kovová termoska na nohu, tá mi opuchla a potom som nedostala ani ja a mnohí iní sväté prijímanie. Ani neviem, ako som sa vyhla padajúcej stoličke z úložného priestoru nad hlavou v autobuse. Ďakujem Ti, Panna Mária, že mi dávaš čas na hlboké zamyslenie, akí sme, ako žijeme odkiaľ' ideme a kam kráčame. Chcem skutočne konať dobro, kým mám čas. Prisľúbila som Božskému Srdcu byť obetou zmieru. A toto patrilo k tomu tiež. Panna Mária, oroduj za nás!

Terézia:

Cesta autobusom č. 1 bola požehnaná. Došli sme tam okolo deviatej hodiny. Večer pred púťou som povedala manželovi: „Idem zo Severu pešo do kostola

(asi jeden km), aby som sa rozcvičila na púť do Mariazellu.“ Prijal nás uplakany, upršaný Mariazell. Vietor, hmľa, zima a blato. Došli sme na vrch, ktorý bol športovým letiskom. Bolo to asi dva km. Zakázali nám brať so sebou dáždniky, no pláštenky sa nám neušli... Cesta bola štrková a blatistá. Dážď mi stekal po nohách, všetko som mala premočené. Mala som veľmi boľavý palec. Jediné, za čo som šťastná je, že som akoby zázrakom prijala Eucharistického Pána Ježiša. Keď sme išli po Svätej omši domov, brodili sme sa v hlbokom blate. V tichu sme sa modlili, aby sme nepopadali na zem. Malé deti sa na klzkom blate nevyhli pádom. Pri pohľade na oblohu som prosila Matičku, aby na chvíľku zastavila tie slzičky z neba. A spiatocná cesta? Hľadali sme číslo autobusu a povedali nám, že dva km. Naš autobus však bol v poradí aspoň tisíci, čiže mnohonásobne viac km šliapania. Jeden autobus zo Slovenska horel. Našťastie sa nikomu nič nestalo. Bola to naša krížová cesta v poveľkonočnom období. Stuhnutými prstami sme nevládali ani zapnúť gombíky na našich odevoch. Ani nás nenapadlo jesť. Jedlo bolo premočené. Kňazi a sestričky mali rúcha pri spiatocnom pochode špinavé až po kolená. Pripadalo mi to ako zrkadlový obraz našich srdc. Jedna pútnička poznamenala: „Toto nevyperie ani Vaniš.“ Sanitky popri cestách zbierali ľudí, ktorí nevládali ísť. Mamička Nebeská, obetovala som toto na zmier Božského Srdca, za deti a rodiny. Tento rok zavŕšim sedemdesiat rokov. Ďakujem Ti, Matička, že si mi vyprosila silu od Boha nielen na tejto púti, ale v celom mojom živote. Ďakujem Ti za zvláštny dar k môjmu jubileu.

A.G.

DNES NA SLOVICKO SPANÍ DANOU PROCHÁZKOVOU A JEJ MANŽELEM LADISLAVOM

Usmievaví neznámi manželia nás zaujali svojím pokojom. Vonku, na slnkom zaliatom námestí si ukrojili z ich drahocenného času a zodpovedali pár otázok. Prezradili, že bývajú v neďalekom Pravenci, majú šesť detí od 3 do 23 rokov. Pani Dana má 46 rokov, je rehabilitačná sestra v Ústave sociálnych služieb. Jej manžel Ladislav má 47, pracuje na smeny. Najstaršia dcéra Katka tento rok promuje na Prírodovedeckej fakulte UK v Žiline. Syn Ladislav študuje v Olomouci medicínu. Ich ďalšie deti sú: Martinko, Kristínka, Lukáš a Marek.

Ako to deti prijímajú, keď ste viacdetná rodina?

Majú sa radi. Keď sme čakali posledné dieťa, nevedeli sme, ako im to povieme... Najstaršia Katka a mladší Ladislav, čo sú na internátoch obdarúvajú menších. Tvrdia: „My študujeme a oni majú určite pomenej.“ Tak im nosia darčeky a tí menší sa na nich vždy veľmi tešia.

Manžel pracuje na nepretržitej prevádzke, je často v práci, ale je veľmi starostlivý manžel a otec. Vedľa domu máme záhradu, chováme zajace. Všetko sa dá zvládnuť. Je nás veľa, každý má svoje zadenie v pomoci. Stíhame to.

Pani Dana, zdá sa mi, že Boh je vašim dobrým priateľom. Naozaj?

Skutočne je. Zvládam prácu i návštevu kostola s deťmi. Sväté omše mávame dvakrát do týždňa. Už dávno odovzdávame všetko do Božích rúk. Čo nám deň prinesie, tak to asi musí byť. Tak to i berieme, či sú to choroby, starosti, radosti, alebo trápenia. Keď to Pán Boh dopustí, pomôže nám všetko zvládnuť.

Máte v čerstvej pamäti nejaké svedectvo?

Áno. Keď sem mali veľmi chorú Kristínku (mala vtedy 9 mesiacov), bola som s ňou tri mesiace v nemocnici. Mala čierny kašeľ – zomierala. Lekári ma

vyviedli z izby, aby som nevidela ako mi zomiera dieťa. Vtedy som sa celým srdcom modlila ruženec pred dvermi, ako nikdy predtým, ani potom. Dieťaťku klesli horúčky a žije. Pochopila som, že modlitba ruženca je jeden veľký zázrak.

Pracujete s postihnutými deťmi. Nevyčerpáva vás to veľmi?

Mám ich rada ako aj svoje povolanie. Deti sú zvláštne, úprimné. Človek ich musí mať rád. Spoločnými silami sa dá v dobrom kolektíve zvládnuť aj agresivita niektorých detí. Väčšinou to robím tak, že im pár sekúnd nevenujem pozornosť. Oni to hneď zbadaajú, všimnú si, že sa niečo deje, prídu za mnou sami. Vycítia, že neurobili dobre. Skutočne toto zamestnanie vyžaduje celého človeka. Odovzdávam sa deťom. Silu čerpám vtedy, keď chodím peši z práce na stanicu pri modlitbe ruženca.

Mám rada svoje kolegyne. Pomáhame si jedna druhej. Je to tímová práca. Aj keď sa v práci o viere nerozprávame, je náplňou môjho života. Ťažko by som kolo beh života zvládla bez pomoci Boha.

Kto vás priviedol k viere?

Bola som veriacca, ale nie tak, že by som dodržiavala všetky prikázania. Keď náš syn Lacko začal ako malý miništrovať, nevedel vydržať bez kostolíka

a miništrovania. On nás pritiahol ku kostolu. Pôvodne chcel študovať teológiu. Neskôr však nastúpil na gymnázium do Šaštína, kde mal výborného pátra saleziána z Ríma, ktorý rozpoznal jeho povolanie, a tak syn študuje medicínu.

Čo Vás vie v uponáhľanej dobe pozvudiť?

Radosť z detí, manžel. Keď mi je najhoršie klaknem si doma v jedálni pred obraz Božského srdca a všetko Mu odovzdám. Kdesi som čítala, že keď raz Pánovi odovzdáme problém, nemáme sa k tomu vracat' a toho sa držím. Pokladám to za vyriešené problémy cez Najvyššieho. On nikdy nezaklame. Tiež by som sa mala viac modliť doma s deťmi svätý ruženec. Deti chcú, ale ja im poviem: „Deti moje dnes sa pomodlite sami.“ Ja niečo robím, počujem ich modliť sa a v duchu som s nimi. Niekedy by som zaspala aj postojacky. Čakám často na manžela, aby sme sa vystriedali s deťmi doma.

Ako máte podelené služby s deťmi?

Ráno chodím o piatej z domu na šiestu. Manžel deti vystrojí a zavezie autom do školy. Keď má rannú smenu, mám prispôbenny režim ja.

Pán Ladislav, ako vy prežívate šesťnásobné otcovstvo?

Dosť dobre. Niekedy je problém, ako u mnohých rodín v dnešnej dobe, s financiami. Deti študujú... Zobral som si ešte jednu robotu. Zdá sa, že náš pokoj občas rozčuľuje viacerých. Myslím si, že to záleží od tolerancie a vzájomnej zhody manželov a detí.

Pripojíte sa občas k modlitbe doma?

Ani nie (úsmev), všetko to vedie manželka a ja do toho nezasahujem. Keď deti boli v kočíkoch, chodil som s nimi pravidelne na sväté omše. Väčšinu času som však trávil s nimi v okolí kostolíka, aby

nevyrušovali ostatných.

Myslíte si, že dozrievate vo viere?

Som veriaci. Manželka a deti to zvládajú za mňa... Základné sviatosti som prijal. Manželke vo viere nebránim a fakt sa niekedy počudujem nad Božím požehnaním v našej rodine. Vlastne ona s deťmi ma k viere dostala a stále ju vo mne prehľbuje, hoci do kostola chodím málo.

Kedy a ako sa vám to podarilo pani Dana?

Malo to svoj postup. Brali sme sa ako študenti. Raz predtým som odišla zo školy do kostola. Tam ma pristihol profesor. Bolo to za totality. Mala som z toho problémy. Vzali sme sa najskôr civilne. Bála som sa, aby ma vôbec nechali doštudovať. Manžel pristúpil k sviatosti birmovania, narodila sa Katka. Dali sme ju pokrstiť. Boh dopustí, no neopustí. Má na nás svoje metódy a spôsoby. ON nás objal a my sme sa cirkevne zosobášili. Už nikdy by som sa nechcela vrátiť do doby slabej viery a slabej dôvery. Vtedy som musela žiť v strachu. Viera je dar od Boha. Napríklad, keď sme boli finančne na tom zle, Pán sa o nás postaral v pravý čas.

Pán Ladislav, ako riešite dôležité veci v domácnosti?

Veľa vecí sa snažím vyriešiť sám, vlastným pričinením. Je treba, aby sme vynaložili aj svoju snahu a tak napomáhali mnohému, lebo Pán Boh nepožehná len tak zadarmo. Samo od seba nič nepôjde, no ako hovorí moja manželka: „Často dávame niektoré veci do Božích rúk.“

Hovorili ste, že slávite 25 výročie svadby. Máte nejaké zvláštne pranie?

Aby boli zdravé deti, najt'ažšie znášame ich choroby. Aby sme vedeli vždy všetko odovzdať Bohu, lebo On dopustí trápenie, ale pošle aj riešenie.

Pripravila Anka Gálová

Anketa o oteckoch

**Deti nám ochotne odpovedali o svojich ockoch na otázky:
Čo sa ti páči na tvojom otcovi? Čo by si na ňom zmenil (a)?**

Pracovitosť a že je schopný pre moje vzdelanie obetovať skoro všetko a snaží sa, aby mi nič nechýbalo. *Nervozitu, ufrflanosť.*

Vážim si jeho dobrotivosť, láskavosť a ochotu pomôcť. *Nič.*

Vážim si, že ma dokázal vychovať tak, ako chcel. Keď si niečo nepravé, tak to odôvodní, je šľachetný a má ma veľmi rád. *Možno to, aby sa rýchlo nerozčúľoval, inak nič.*

Dobre sa o nás stará. *Nechcela by som zmeniť nič.*

Na svojom otcovi si vážim najviac to, že pre deti vždy spraví maximum, proste vždy spraví všetko, aj to, čo je nemožné, aby nám pomohol. *Asi nič.*

To, že ma splodil. *Nech ma prestane klamať.*

Neviem. Myslím si, že je to jeho otcovská ruka. Z mojej rodiny je otec ten prísnejší, ale väčšinou sa mi vždy snaží pomôcť alebo poradiť. *Zmeniť asi nič. Mám ho rád takého, aký je.*

Šľachetné srdce. *Nič.*

To, že na mňa nikdy nekričí, neobmedzuje ma, chápe ma a vždy, keď ho potrebujem, mi pomôže. *Nič, pretože už lepšieho otca si neviem ani predstaviť.*

Vážim si jeho múdrosť. *Aby menej pracoval a viac sa venoval rodine.*

Vážim si otca, lebo sa o mňa stará, jeho pracovitosť, úprimnosť, dobrosrdečnosť, hlavne vytrvalosť. *Aby ma občas pochválil, alebo ma nejakým pekným slovom potešil.*

Vigília zoslania Ducha Svätého

29.5. 2004 v kostole piaristov v Prievidzi

Program vigílie začal svätou omšou o 18:30, pri ktorej spieval zbor detí z piaristickej ZŠ ROSNIČKA.

Potom spieval zbor BARTOLOMEJČATÁ z farského kostola.

Po nich zbor GNOSIS a hostia z Ružomberka JOCARA.

Adoráciu viedli mladí zo zboru NÁDEJ z farnosti Zapotôčky.

Po adorácii nasledoval I.O.C.U.S., TROSKY s pripravenou scénkou a piesňami. Vigília bola zavŕšená svätou omšou o 24:00 hod, pri ktorej spievali TROSKY.

Foto: JOCARA

ADOPCIA NA DIAĽKU.

Slovo mama - tisíckrát skloňované, plné nežnosti a nádeje. Žijú však i medzi nami adoptívne mamy, ktoré nemajú vlastné deti, ako i vdova, pani Katka. No jej srdce nejdenný krát zahorelo túžbou pomôcť deťom u nás i za hranicami.

Malá Senedra poslala ďakovný pozdrav i fotografiu adoptívnej mame Katke na Slovensko. Senedra R. Lopez dostáva pravidelne do Indie podporu na štúdium od adoptívnej mamy Katky.

Katolícka charita sprostredkúva pravidelné informácie o živote a štúdiu adoptívnych detí.

Prajeme veľa Božieho požehnania Senedre, jej rodičom i mame Katke!

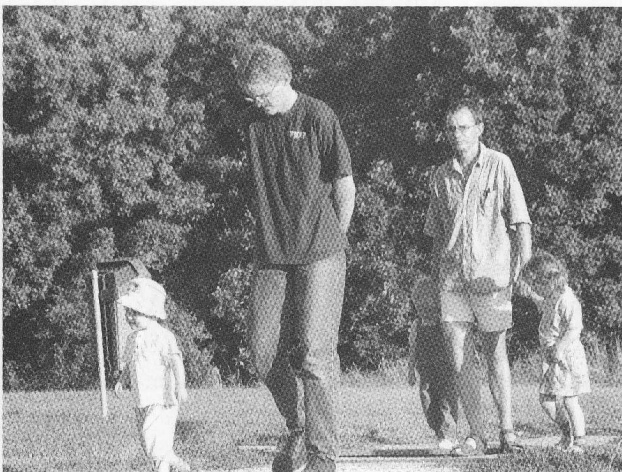

Z KNIHY MODLITBY OTCOV

Pane, pomôž mi zostať
blízko mojej ženy,
mojej rodiny,
mojej farnosti a tých,
ktorí sú mi najdrahší.

Uchovaj ma vo vedomí
mojej zodpovednosti
za nich
a za ich potreby.

Uchovaj ma činným vo
viere a láske
a naplň ma mocou a silou Ducha Svätého,
aby som zostal tvojím služobníkom,
ich ochrancom a sprievodcom,
nasledujúc príklad sv. Jozefa, manžela Márie.
Amen.

CHAOS V HLAVE

Občas mávam mesiace plné zhonu, keď sa mi nakopia povinnosti a neviem čo by som mal spraviť skôr. Určite to poznáte aj vy. A v takomto období som pochopil dôležitú vec:

Keďže som nemal čas, stále som sa ponáhľal. Preto som aj upustil od môjho klasického spôsobu dopravy pešo a začal som chodiť všade autobusom, veď to bolo rýchlejšie.

Asi po týždni
t a k é h o t o

z h o n u
som začal
m a ť
v h l a v e
poriadny
c h a o s .

K a ž d á
druhá myš-
lienka sa

týkala niečoho

iného, prestával

som chápať súvislosti

medzi niektorými vecami, nevedel som čo ďalej, začal som zabúdať.... Už to bolo na nevydržanie a nevedel som, čo s tým. Práce však bolo veľa a nejaký ten kľud na usporiadanie myšlienok bol v nedohľadne. Niekedy, v tomto šíale-
nom období, sa mi stalo, že som sa kdesi ponáhľal, ale ušiel mi autobus. Rozhodol som sa teda, že pôjdem pešo ako

kedysi, veď nohy mi narástli až po zem...

Ani neviem, na čo som počas tej chôdze myslel, najskôr na to, ako ma bolia nohy. Približne po pätnástich minútach sa mi začali myšlienky usporadúvať a po dvadsiatich piatich minútach sa ten všetok chaos rozplynul ako dym z výfuku okolo idúceho auta. Až vtedy

som si uvedomil, aké je
dôležité ísť pešo.

Nemusím mys-
lieť na nič
a všetko sa
v tej mojej
makovici
akosi samo
u l o ž í
a rozška-
tľkuje.

Nie je to
úžasné?

Určite aj vy
mávate takúto chví-
le, keď neviete ani päť

minút rozmýšľať nad niečím konkrét-
nym a myšlienky vám blúdia od jednej
veci, ktorú treba spraviť, k druhej. Skús-
te sa prejsť, alebo ísť len tak pešo do
práce, školy, mesta... Určite sa vám
myšlienky usporiadajú a ujasní sa vám,
čo ďalej.

Neveríte? Vyskúšajte!

Text a foto: Greenhorn

Možno povedať, že sa musíme modliť, aj keď sa očividne nemodlíme.

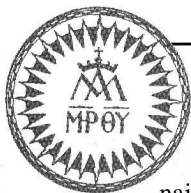
Musíme sa modliť očividne, aj keď nemáme čas modliť sa.

*Ďalší paradox, lebo ľudsky to nie je možné: ako sa modliť,
aj keď sa nemodlíme? Ak nám však sv. Pavol hovorí, že
„Duch sa modlí v nás“, potom sa vec stáva jasnou.*

Ján Pavol II.

KATECHETICKÉ OKIENKO**SVIATOSŤ BIRMOVANIA**

- 1315 „Keď sa apoštolí, ktorí boli v Jeruzaleme, dopočuli, že Samária prijala Božie slovo, vyslali k nim Petra a Jána. Oni ta zašli a modlili sa za nich, aby dostali Ducha Svätého, lebo na nikoho z nich ešte nezostúpil; boli iba pokrstení v mene Pána Ježiša. Potom na nich vložili ruky a dostali Ducha Svätého“
(Sk 8, 14-17).
- 1316 Birmovanie zdokonaľuje krstnú milosť. Je to sviatosť, ktorá dáva Ducha Svätého, aby nás hlbšie zakorení v Božom synovstve, pevnejšie včlenil do Krista, posilnil naše spojenie s Cirkvou, väčšmi nás zapojil do jej poslania a pomáhal nám vydávať svedectvo o kresťanskej viere slovom, ktoré sprevádzajú skutky.
- 1317 Birmovanie, takisto ako krst, vtláča do duše kresťana nezmazateľný duchovný znak alebo charakter. Preto túto sviatosť možno prijať iba raz v živote.
- 1318 Vo Východných cirkvách sa sviatosť birmovania udeľuje bezprostredne po krste a po nej nasleduje účasť na Eucharistii. Táto tradícia zvyrazňuje jednotu troch sviatostí uvádzania do kresťanského života. V Latinskej cirkvi sa táto sviatosť udeľuje po dosiahnutí veku používania rozumu a jej slávenie sa spravidla vyhradzuje biskupovi, čím sa naznačuje, že birmovanie posilňuje ekleziálny zväzok.
- 1319 Kandidát birmovania, ktorý dosiahol vek používania rozumu, má vyznať vieru, byť v stave milosti, mať úmysel prijať túto sviatosť a má byť pripravený vziať na seba úlohu Kristovho učeníka a svedka v cirkevnom spoločenstve i v časných záležitostiach.
- 1320 Podstatným obradom birmovania je pomazanie pokrsteného svätou krizmou na čele (vo Východných cirkvách aj na iných častiach tela) s vkladáním ruky vysluhovateľa a so slovami: „Prijmi znak daru Ducha Svätého“ v rímskom obrade - „Accipe signaculum doni Spiritus Sancti“ (po latinsky) a „Pečať daru Svätého Ducha“ v byzantskom obrade - „Signaculum doni Spiritus Sancti“ (po latinsky) - „Sfragis doreas Pneumatos Hagiu“ (po grécky).
- 1321 Keď sa birmovanie slávi oddelene od krstu, jeho spojitosť s krstom sa okrem iného vyjadruje obnovením krstných sľubov. Slávenie birmovania počas Eucharistie prispieva k zvyrazneniu jednoty sviatostí uvádzania do kresťanského života.

Moja rodina

Moja rodina je to najcennejšie, čo mám. Mám ju zo všetkého najradšej. Keď sa povie slovo „Rodina“, predstavujem si mamu, otca, brata, starú mamu, starého otca. Lenže nie každá rodina je úplná. Rodina, to je ten najkrajší darček, ktorý dostávame od Pána Boha. Preto by sme sa mali o rodinu starať, navzájom si pomáhať. Spoločne by sme mali tráviť chvíle sviatočné i každodenné. Spoločne by sme mali kráčať na ceste života a zdolávať rôzne prekážky. Keď sa objaví nejaká problémová úloha, nemali by

sme ju nechať na ceste ležať nevyriešenú, ale sa snažiť ju riešiť. Nie vždy sa to dá. Dôležité je, neodsudzovať ani jedného člena rodiny, nech by urobil čokoľvek. Mali by sme sa snažiť pochopiť ho a prísť na to, prečo to urobil. V každom prípade mu máme odpustiť a snažiť sa pomôcť mu, aby sa nedopustil ďalšieho priestupku.

Rodina – to je malá bunka spoločnosti. Aké rodiny budeme vytvárať, takú spoločnosť či štát vytvoríme.

Lucia Janeková 8.A

Riaditeľstvo Piaristickej ZŠ F. Hanáka v Prievidzi oznamuje,
že prijme do zamestnania kvalifikovaného učiteľa
s aprobáciou M - F, M - Z, F - Z.

Ak má niekto záujem, nech sa hlási u riaditeľa piaristickej ZŠ v Prievidzi
na Ulici A. Hlinku 44 alebo na T.č. 046/542 49 49.

S vďačnosťou voči Bohu a dobrým ľuďom,
ktorí mi boli nápomocní,
Vám oznamujem,
že po obhájení dizertačnej tézy

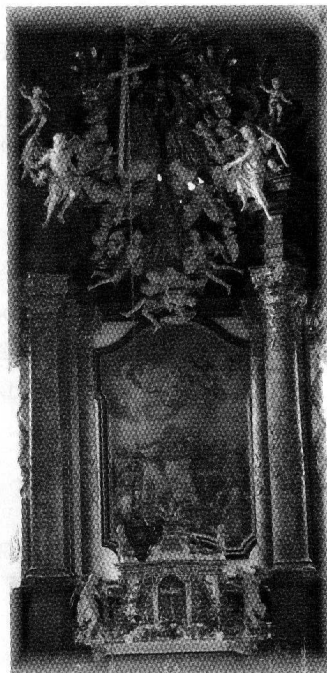
Počiatky a pôsobenie piaristov na Slovensku
(1642-1918) - 220 str.,

pred odbornou komisiou CMBF UK v Bratislave
a po štátnej skúške,
budem promováný

na doktora posvätnéj teológie
s vedecko - akademickým titulom PhD.

na slávnosť Najsvätejšieho Tela a Krvi Kristovej,
dňa 10. júna 2004, vo veľkej aule
Kňazského seminára sv. Františka Xaverského
v Banskej Bystrici - Badíne.

P. Pavol Kollár Sch.P.

2004

10. výročie Medzinárodného roku rodiny

“Europe4Family“ (Európa pre rodinu)

V predstihu vám ponúkame informácie o akcii, ktorá sa bude konať počas letných prázdnin a po nich, aby ste si v prípade záujmu mohli naprogramovať prázdniny.

- Mladí ľudia z celej Európy prinesú do Bruselu peši a na bicykloch chartu o význame rodiny.
- Zástupcovia každého národa so sebou prinesú symbol ich krajiny ako dôkaz o kultúrnom bohatstve a rozmanitosti Európy – zjednotenej na základe presvedčenia, že rodina je základnou bunkou spoločnosti.
- Počas cesty sa budú konať rôznorodé kultúrne a spoločenské podujatia. Mladí z celej Európy, ale aj z celého sveta sú pozvaní zúčastniť sa pochodu na ktororejkoľvek trase, ktorú si vyberú.

V Bruseli sa bude konať záverečné stretnutie všetkých organizátorov a zástupcov jednotlivých štátov. Súčasťou programu bude:

Seminár za účasti významných rečníkov.

Hudobný a umelecký festival.

Výstava národných symbolov prinesených účastníkmi

Dátum: Hlavné stretnutie v Bruseli sa bude konať 10. a 11. septembra 2004. Pochod na prvej trase začína 30. júla.

Účastníci: Cyklistické podujatie spojí mladých ľudí z viac ako 30. krajín Európy a ďalších medzinárodných hostí.

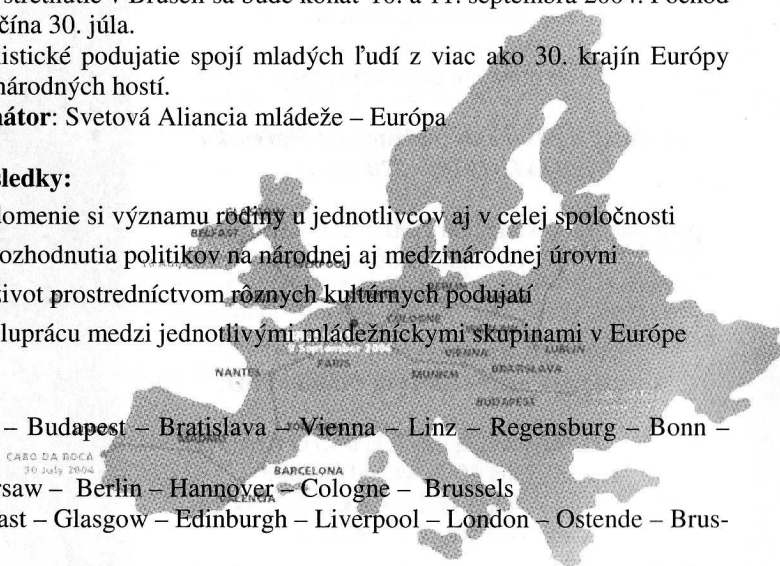
Hlavný koordinátor: Svetová Aliancia mládeže – Európa

Očakávané výsledky:

- Zvýšiť uvedomenie si významu rodiny u jednotlivcov aj v celej spoločnosti
- Ovplyvniť rozhodnutia politikov na národnej aj medzinárodnej úrovni
- Oslavovať život prostredníctvom rôznych kultúrnych podujatí
- Posilniť spoluprácu medzi jednotlivými mládežníckymi skupinami v Európe

Hlavné trasy:

1. Targu Mures – Budapest – Bratislava – Vienna – Linz – Regensburg – Bonn – Brussels
2. Vilnius – Warsaw – Berlin – Hannover – Cologne – Brussels
3. Dublin – Belfast – Glasgow – Edinburgh – Liverpool – London – Ostende – Brussels
4. Cape – Lisbon – Madrid – Valencia – Barcelona – Toulouse – Nantes – Paris – Brussels

TRASA EUROPE 4 FAMILY - Slovensko

21. august 2004

mesto	km
Gyor	0
Státna hranica	14
Medved'ov	14,5
Kľúčovec	19
Cíčov	25
Trávnik	28,5
Tôň	33
Bodza	36,5
Veľký Meder	42 1 hod prest.
Okoč	47
Topoľníky	57,5
Trhová Hradská	60,5
Ohrady	64,5
Dunajská Streda	71

22. august 2004

mesto	km
Dunajská Streda	0
Veľké Blahovo	4
Orechová Potôň	8
Michal na Ostrove	9,5
Horná Potôň	13,5
Lehnice	16,5
Sása	18,5
Veľká Paka	22
Čukárska Paka	23,5
Kráľovianky	28
Samorín	31,5 1 hod prest.
Hamuliakovo	36
Kalinkovo	38,5
Dunajská Lužná	42
Rovinka	44
Bratislava	59

Kontakt na organizátorov:

Pokiaľ vás tento projekt zaujal a chcete sa na ňom podieľať ako účastníci alebo ako organizátori, prihlásiť sa môžete na adrese Spoločenstva života: Adámiho 24, 841 05 Bratislava alebo na telefónnom čísle: 0905/451443, prípadne môžete využiť email: tonyfric@stonline.sk.

Viac na stránke: www.worldyouthalliance.org

Sprac. M. Melicherčíková

POZVÁNKY

Rádio LUMEN pozýva deti a mládež
na prezentačný deň 19. júna
na nádvorie bojnického zámku.
Program bude od 9:30 do 17:00 hod.

Dekanátny výstup mládeže na Malý Grič
bude tradične v pondelok 5. júla 2004.
Odchod autobusu MHD č. 8 z Prievidzskej
autobusovej stanice bude ráno o 7:45 hod.
Od 10:00 hod. bude výstup na Malý Grič.
Svätá omša na lúke pod vrcholom bude
o 11:00 hod.

Všetkých vás srdečne pozývame.

Dňa 19. júna 2004 (sobota)
organizuje **Rádio Lumen**
svoj prezentačný deň v priestoroch
vonkajšieho nádvorja bojnického zámku.

Program:
9.30 - 12.00 súťažno zábavný program pre deti
12.00 - 13.00 koncert skupiny Valentine's
13.00 - 17.00 súťažno zábavný program pre
mládež

Učinkujú:
Valentine's,
Vlado Želízňák a jeho hviezdičky - Dominika Puterová,
Dominika Šolcová, Vlado Želízňák
Tanečné skupiny: Korenisté dievčatá, Perfect

Moderujú:
Marek Fajnor, Alžbeta Rajtková,
Lenka Štefančíková, Milan Pekár

Partneri podujatia:

RODIČOVSKÉ POŽEHNANIE.

Požehnanie rodičov je požehnaním od Boha. Majú veľkú zodpovednosť starať sa nielen o telesný vývoj detí, ale aj o ich vývoj duchovný. „Sviatosťou manželstva dostávajú muž a žena, otec a matka, duchovnú moc, ktorá im nebude nikdy odňatá“/sv. Augustín/.

Rodičovské požehnanie je súčasne „**sviatosťou rodinného krbu**“. Keďže požehnanie rodičov má veľký význam, majú otec a matka žehnať svoje dieťa už od prvého dňa života, ba už vtedy, keď matka cíti nový život pod srdcom. Rodičia majú s vierou a dôverou dávať svojim deťom na čelo znamenie kríža. Podľa možnosti aj so svätenou vodou) a hovoriť: „*Na príhovor Panny Márie nech ťa žehná Boh Otec, Boh Syn a Boh Duch Svätý. Amen*“ alebo: „*Nech ťa žehná Pán Ježiš*.“ V našich katolíckych rodinách má platiť pravidlo: „**ani jeden deň bez rodičovského požehnania!**“ Keď si dieťa od malička zvykne na rodičovské požehnanie, nebude sa hanbiť ani ako 14 ročné prijať od otca a matky

„požehnanie na dobrú noc“ – povedala mi jedna skúsená matka.

Dávajte preto, milí rodičia, požehnanie svojim deťom každé ráno a večer. Zvlášť ich požehnajte v deň ich PRVÉHO SV. PRIJÍMANIA, pri odchode z domu, do cudziny, na výlety a pod. A nezabudnite ich žehnať do diaľky aj vtedy, keď sú ďaleko od domu. Rodičovské požehnanie zaletí k deťom ponad hory a dolý, aj keby boli ako vzdialené. Požehnajte ich znakom kríža v deň ich sobáša a najmä vo chvíli vášho zomierania. Toto posledné požehnanie je akoby zhrnutím všetkých vašich požehnaní počas celého života a bude sprevádzať vaše deti na všetkých cestách a pomáhať im. Právo požehnať svoje vnúčatá a svojich zverencov majú aj starí rodičia a vychovávatelia. Aj snúbenci a manželia sa majú vzájomne požehnávať. Teda, nezabudnite, aj namiesto fyzického potrestania dieťaťa voľte radšej – znak kríža na čelo, ústa, srdiečko – a dôverujte ...

S láskou odporúča sestra Františka.

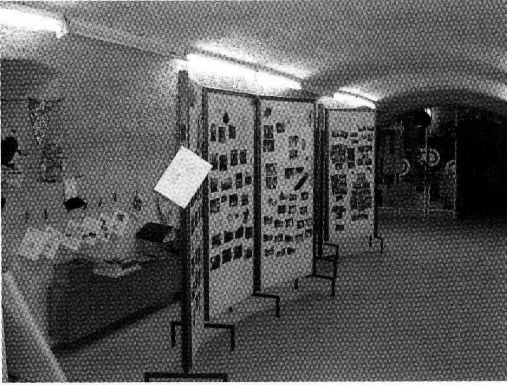
ROSA NÁDEJE

„Aj jednu detskú topánku sme použili, keď dieťaťu po Černobyľskej tragédii amputovali nohu. Druhá topánka sa strátila pri prekladaní nákladu z kamiónu.“ Povedal páter Dojčák, blízky pomocník otca biskupa Hnilicu. Páter Dojčák je jeden z mnohých misionárov, ktorých srdce bije práve pre tých najmenších. Bez pomoci rehoľných sestier, ktoré rozdávali lásku práve týmto maličkým a bez ochotných rúk ľudí, ktorým slovo milosrdenstvo nie je cudzie. Hlboko do hôr vozili naše kamióny i nákladné autá šatstvo, jedlo, skrátka všetko potrebné pre prežitie. S dojatím a vďakou si ubo-

lené deti postihnuté Černobyľskou tragédiou pritísli k srdcu šaty na krst, či sväté prijímanie, ktoré absolvovali na misijných stanicích. Deti bez rodičov prechorené od žiarenia. Ich najväčšou láskou sa stal Boh. A nádejou tí, ktorí i cez našu Katolícku charitu obetovali pre nich všetok čas. Tam ich misionári a misionárky učili hľadať mamu v Panne Márii i odriekať vzácne slová Otčenáša. Veľa obetavých rúk sa spojilo v jednu reťaz lásky a do detských, krehkých, nechápajúcich, uslzených duší prenikol pramienok nádeje a radosti, ktorá ovlažila ich detský pretrhnutý sen. A.G.

SKAUTING V PRIEVIDZI OSLAVOVAL 80 – KU

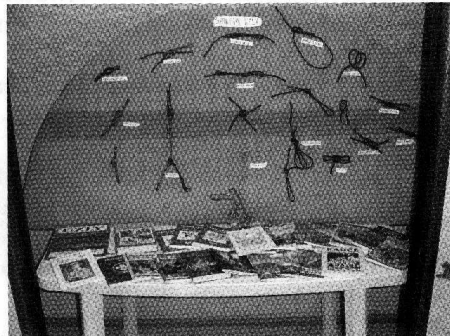

Je to neuveriteľné, ale v Prievidzi skauting existuje už 80 rokov. Pri tejto príležitosti 14. zbor skautov a skautiek WATOMIKA Prievidza zorganizoval pod záštitou primátora mesta Ing. Jána Bodnára výstavu „80 rokov skautingu v Prievidzi“. Vernisáž výstavy sa konala 18. mája 2004 v priestoroch klubovne Piaristických škôl v Prievidzi – aj týmto spôsobom chceme pátrom piaristom a riaditeľkám oboch piaristických škôl poďakovať, že nás prichýlili, ako už veľakrát predtým. Boli sme milo prevzatení záujmom verejnosti o výstavu, ale obzvlášť nás potešila prítomnosť našich starších bratov a sestier, ktorí skautovali v povojnovom období, v rokoch 1968-1970 a dokonca medzi nás zavítal aj brat JUDr. Ján Košík, ktorý skautoval v rokoch 1934-36. Po slávnostnom prestrihnutí pásky, otvorení výstavy a skautskej hymne nasledoval krátky kultúrny program z dielne našich členov. História skautingu v Prievidzi nám v krátkosti pripomenula dlhoročná činnosť, sestra Maňka - Mária Šimková. Potom sa všetkým prítomným prihovorel zástupca mesta pán Michal Dobiáš. Úprimnými a milými slovami sa

nám prihovorel najstarší žijúci skaut v Prievidzi, už spomínaný brat JUDr. Ján Košík. Nakoniec nám sestra Maňka predstavila svoju bývalú družinu z rokov 1945-1949 a potom si už každý mohol prezrieť vystavené exponáty.

Výstava je členená do jednotlivých celkov podľa panelov a tak približuje skautský život v celej jeho rôznorodosti a šírke. Spomeniem aspoň niektoré: skautská symbolika, princípy skautingu, skauting vo svete, vzdelávanie vodcov, roky 1945-1949, roky 1968-1970, zborové akcie a predstavujú sa aj jednotlivé oddiely. Na výstavu nám zapožičalo materiál aj Skautské múzeum v Ružomberku, za čo tiež ďakujeme. Pre návštevníkov výstavy z radov detí sú pripravené aj rôzne hry a súťaže. Máme radosť, že na výstavu prichádza veľa detí, s chuťou sa zapájajú do súťaží a zdá sa, že výstava nám prinesie aj nárast členstva. Výstava potrvá do 4.6.2004 každý deň okrem soboty a nedele v čase od 9. do 17. hod. Poďakovanie patrí všetkým, ktorí sa zaslúžili o to, aby sa výstava mohla uskutočniť a neľutovali čas ani námahu, ktorú bolo potrebné vynaložiť.

M.K.

LITURGICKÉ OKIENKO

6.jún - Nedel'a Najsvätejšej Trojice**Č1** - Prv ako povstal svet, zrodila sa Múdrost'.

Prís 8, 22-31

R - Pane, náš Vládca, aké vznešené je tvoje meno na celej zemi.

Ž 8

Č2 - K Bohu skrze Krista v láske, ktorá sa rozlieva skrze Ducha.

Rim 5, 1-5

Ev - Všetko, čo má Otec, je moje, Duch z môjho vezme a zvestuje vám.

Jn 16, 12-15

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Ešte veľa vám mám toho povedať, ale teraz by ste to nezniesli. Keď príde on, Duch pravdy, uvedie vás do plnej pravdy...

10.jún - štvrtok - Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi - prikázaný sviatok**Č1** - Priniesol chlieb a víno.

Gn 14, 18-20

R - Kriste, ty si kňaz naveky podľa radu Melchizedechovho.

Ž 110

Č2 - Vždy, keď budete jesť tento chlieb a piť tento kalich, zvestujete Pánovu smrť.

1Kor 11, 23-26

Ev - Jedli a všetci sa nasýtili.

Lk 9, 11b-17

A on povedal svojim učeníkom: „Usaďte ich v skupinách asi po päťdesiat!“ Potom vzal päť chlebov a dve ryby, pozdvihol oči k nebu, dobrorečil nad nimi, lámal ich a dával svojim učeníkom, aby ich predkladali zástupu...

13.jún - 11. Nedel'a v cezročnom období**Č1** - Pán ti odpustil hriech, nezomrieš.

2Sam 12, 7-10.13

R - Odpusť mi, Pane, vinu môjho hriechu.

Ž 32

Č2 - Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus.

Gal 2, 16.19-21

Ev - Odpúšťajú sa jej mnohé hriechy, lebo veľmi miluje.

Lk 7, 36-8.3

Potom sa obrátil k žene a Šimonovi povedal: „Vidíš túto ženu? Vošiel som do tvojho domu, a nedal si mi vodu na nohy. Ale ona slzami zmáčala moje nohy a svojimi vlasmi ich poutierala...

18.jún - piatok - Najsvätejšieho Srdca Ježišovho - slávnosť**Č1** - Ja sám budem pásť svoje ovce, ja im dám odpočinok.

Ez 34, 11-16

R - Pán je môj pastier, nič mi nechýba.

Ž 23

Č2 - Boh dokazuje svoju lásku k nám.

Rim 5, 5-11

Ev - Radujte sa so mnou, lebo som našiel ovcu, čo sa mi stratila.

Lk 15, 3-7

Hovorím vám: „Tak bude aj v nebi väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie, ako nad deväťdesiatimi deviatimi spravodlivými, ktorí pokánie nepotrebojú.“

19.jún - sobota - Nepoškvrneného Srdca Panny Márie - spomienka**Č1** - Radosťou jasám v Pánovi.

Iz 61, 9-11

R - Srdce mi plesá v mojom Bohu.

Ž 1

Ev - Tvoj otec i ja sme ťa s bolesťou hľadali.

Lk 2, 41-52

On im odpovedal: „A prečo ste ma hľadali? Nevedeli ste, že mám byť tam, kde ide o môjho Otca?“ Ale oni nepochopili slovo, ktoré im hovoril...

20.jún - 12. Nedel'a v cezročnom období**Č1** - Uvidia, koho prebodli.

Zach 12, 10-11.13, 1

R - Za tebou prahne moja duša, Pane, Bože môj.

Ž 63

Č2 - Všetci, čo ste pokrstení, Krista si obliekli.

Gal 3, 26-29

Ev - Ty si Boží Mesiáš, Syn človeka musí mnoho trpieť. Lk 9, 18-24

A všetkým povedal: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme každý deň svoj kríž a nasleduje ma...”

24.jún - štvrtok - Narodenie sv. Jána Krstiteľa - slávnosť

Č1 - Urobím ťa svetlom národov.

Iz 49, 1-6

R - Chválim ťa, Pane, že som vznikol tak zázračne.

Ž 139

Č2 - Ján kázal pred Kristovým príchodom.

Sk 13, 22-26

Ev - Ján sa bude volať.

Lk 1, 57-66.80

... A všetci sa divili. A všetci, čo to počuli, vraveli: „Čím len bude tento chlapec?“ A v skutku Pánova ruka bola s ním. Chlapec rástol a mocnel na duchu a žil na púšti až do dňa, keď vystúpil pred Izrael.

27.jún - 13. Nedel'a v cezročnom období

Č1 - Elizeus vstal a šiel za Eliášom.

1Kr 19, 16b.19-21

R - Ty, Pane, si moje jediné dobro.

Ž 16

Č2 - Ste povolani pre slobodu.

Gal 5, 1.13-18

Ev - Rozhodol sa ísť do Jeruzalema. Pôjdem za tebou všade, kam pôjdeš. Lk 9, 51-62
Aj iný hovoril. „Pane, pôjdem za tebou, ale najprv mi dovoľ rozlúčiť sa s rodinou.“
Ježiš mu povedal: „Kto položí ruku na pluh a obzerá sa späť, nie je súci pre Božie kráľovstvo.“

29.jún - utorok - Sv. Petra a Pavla, apoštolov - prikázaný sviatok

Č1 - Teraz naozaj viem, že ma Pán vytrhol z Herodesovej ruky. Sk 12, 1-11

R - Pán ma vyslobodil zo všetkej hrôzy.

Ž 34

Č2 - Teraz ma čaká veniec spravodlivosti.

Tim 4, 6-8.17-18

Ev - Ty si Peter, tebe dám kľúče od nebeského kráľovstva.

Mt 16, 13-19

... čo zviažeš na zemi, bude zviazané v nebi, a čo rozviažeš na zemi, bude rozviazané v nebi.“

SRDCE MILOSRDNÉ.

Vieš asi, ako vyzerajú tie najobyčajnejšie sochy BOŽSKÉHO SRDCA? Mladistvá tvár, dlhé biele rúcho, červený plášť, na hrudi Srdce v plameňoch a obe ruky vystreté na objatie. Či je deň, či noc, či pred ním stojí svätec a či hriešnik, ruky sú stále vystreté a Srdce stále v plameňoch. Keby tam miesto sochy stál sám Ježiš, myslím, že by ho láska nútila stáť práve tak ticho, nehybne, ako ten kúsok krehkej hmoty sochy, aby nás svojou pripravenosťou presvedčil, že nás všetkých bez výnimky neprestáva milovať, ani vtedy, keď my prestaneme...

Alica Karaková

BLAHOŽELANIE SR. BERNADETE PÁNČIOVEJ K JUBILEU

*„Ale ty, Pane, neodnímaj mi moje milosrdenstvo,
tvoja milosť a tvoja pravda nech mi vždy pomáhajú.“ Ž 8, 12*

Ďakujeme ti, Bože, za nepochopiteľné milosti kríža, ktorými si požehnal Máriinu oddanú pomocnicu a Tvoju služobnicu, Sr. M. Bernadetu Pánčiovú, priateľku chorých, nevládných a väznených.

Vyprosujeme od Teba pre túto duchovnú mamu Rodiny Nepoškvrnenej milosť pokoja, silu Ducha Svätého a požehnanie jej služby blížnym.

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 4. 2004 DO 10. 5. 2004

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali

Matej Topák,
Monika Ďurišová,
Dominika Santorisová,
Dávid Rexa,
Nina Kračmerová,
Vojtech Kupec,

Denis Drienovský,
Karol Brehovský,
Dušan Štípala,
Juraj Hojcska,
Veronika Obertová,
Karina Mečiarová

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

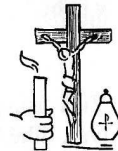
Ivan Bolcha – Daniela Guľáková,
Róbert Sadloň – Monika Fajerová,
Ing. Karel Čuka – Anna Grajciarová,
Ladislav Nagy – Ivana Zábojníková,
Ing. Peter Obert – Marcela Richterová,
Miroslav Magát – Petra Minichová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Anna Junasová 73 r.
Jozef Korenačka 50 r.
Hedviga Pappová 72 r.
Anna Nedeljaková 85 r.
Emília Vidová 83 r.

Jozef Horváth 86 r.
Jozef Boháč 45 r.
Erich Chudý 59 r.
Jozef Korec 74 r.

*Odpočinitie večné daj
dušiam, Pane ...*

Ospravedľňujeme sa rodine Magdolenovej.
Správny dátum ročnej spomienky na zosnulého Štefana Magdolena
má byť 24. 6. 2004.

BARTOLOMEJ — časopis prievidzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t. č.: 046 / 542 28 01. Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk.

Redaktori: A. Gálová, B. Svítok, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, A. Karaková, Alojz a Karol Vlčkovci, M. Melicherčíková ml., Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Zástupcovia mládeže za dekanát Prievidza

Zhodou okolností sme bratia. Na Kvetnom víkende 2004 sme boli diecéznym biskupom Rudolfom Balážom menovaní do funkcie zástupcov mládeže za dekanát. Je to veľmi zodpovedná úloha a chceme ju plniť čo najlepšie. Preto sa vám predstavujeme aj tu vo farskom časopise, aby ste nás poznali a vedeli, koho máte oslovovať.

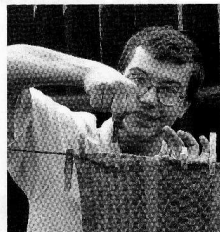
Našou úlohou je koordinovať aktivity mládeže na území dekanátu, pravidelne zvolávať stretnutia zástupcov jednotlivých

farností dekanátu, včas a na správne miesto doručovať všetky podstatné informácie a zúčastňovať sa stretnutí zástupcov dekanátov.

Od vás mládežníkov očakávame, že ak budete organizovať nejaké podujatie, prípadne zistíte, že sa kdekoľvek niečo zaujímavé deje, oznámite nám to. Zároveň chceme, aby ste sa sami iniciatívne pýtali, čo, kde, kedy bude. Povieme vám všetky dostupné informácie a zbytok veľmi radi zistíme.

Alojz Vlčko
0902 202 898
av@zmail.sk

Karol Vlčko
0902 291 246
karolko@zmail.sk

Aby ste nám nepovedali, že iba zbytočne „mlátime prázdnu slamu“, ponúkame vám kopec akcií na leto:

Púť Muráň-Levoča, 29. 6. – 4. 7. 2004

13. ročník jedinečného putovania, kde budete môcť zažiť spoločenstvo a spoznať Boha. Účastnícky poplatok len 150,-.

*Diecézne centrum mládeže Maják na Španej Doline vás pozýva na **Prázdniny v majáku Duchovná obnova**, 7. – 11. 7. 2004*

Dni prežité v spoločenstve s Bohom, v modlitbe a tichu, účastnícky poplatok 600,-.

Boh v prírode, 19. – 25. 7. 2004

Týždeň zameraný na hľadanie Boha v tom, čo je okolo nás, fotografovanie, výlety, šport, spoločenstvo viery. Cena 900,- (150,- / deň).

Tvorivé dielne, 10. – 16. 8. 2004

Ako boh ovplyvňuje tvorbu človeka v umení zistíte počas týždňa plného hudby, tanca, maľovania a spevu. Cena 950,- (150,- / deň).

Tajomstvo, 26. – 29. 8. 2004

Partnerské vzťahy a ich tajomstvá. Mládeži od 17 rokov prednáša dp. Pavol Hudák. Cena 450,-

Katarínka 9. 7. – 27. 8. (týždňové cykly)

Záchrana ruín kláštora sv. Kataríny, netradičný projekt na záchranu ruín kultúrnej pamiatky kostola a kláštora sv. Kataríny v nádhernom prostredí Malých Karpát.

Ak by ste sa napriek tomu mali cez prázdniny doma nudiť, zavolajte nám a my vám už poradíme ako aktívne a rozumne využiť čas.

Alojz a Karol

Prvé sväté prijímanie vo farskom kostole sv. Bartolomeja

9.5. 2004 - 90 detí

23.5. 2004 - 73 detí

